

meget alvorlig Overvejelse at lade disse Betragtninger, som ere gjorte gældende i dette Lovforslag for de øvrige Vedkommende, komme til Udtryk ogsaa for Skovenes daarligst stillede Arbejdere, de egentlige Skovarbejdere. Da jeg saa dette Lovforslag, tænkte jeg, at der dog maatte være noget til de Mennesker paa Finansloven, og jeg har ledt derefter, men har imidlertid ikke kunnet finde noget. Jeg skal derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage under Overvejelse, om de ikke ved Finanslovens senere Behandling, kunde blive betænkte med et Lønnings-tillæg; de have saa vist lige saa meget Krav derpaa, og der er lige saa megen Grund til at give dem som de øvrige her. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og tilsige vor Gruppens Medvirksomhed dertil.

Ellinger: Forstsvænet har jo unægtelig i lange Tider været Støfbarn, saaledes som ogsaa den første ærede Taler (Blem) fremhævede, idet der ikke gives nogen Etat, som har en saa gammel Lønningslov som Forstsvænet. Det foreliggende Forslag bøder jo for en Del herpaa. Den Gang Lønningerne eller rettere den mere omfattende Maade, hvorpaa man honorerede disse Embeds- og Bestillingsmænd, blev fastsat, fik man jo ganske anderledes mere ud af Pengene, den Gang fik man mere ud af Jorden, Folkeholdet var ganske anderledes billigt og saaledes fremdeles. Jeg siger, at det foreliggende Forslag tjener jo til at raade Bod paa disse Forhold, og der trænges til at raades Bod paa noget. Men ikke for alles Vedkommende forekommer det mig, at Forslaget er tilstrækkelig fyldstgørende, hvilket i Særdeleshed gælder dem, der her i Landet have den højeste forstlige Uddannelse. Den ærede sidste Taler mente, at Lovforslaget har givet altsort lidt til de smaa Lønninger. Man kan jo nu altid strides om, hvorledes de forskellige Dele i en Etat skulle lønnes, men sjældent har dog denne Paastand om en ringe Stigning været mere ubegrundet end i nærværende Tilfælde. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at f. Eks. Slutningslønnen for Skovfogder efter Lovforslaget stiger med 50 pCt., og Slutningslønnen for Opsynsmændene med 100 pCt. En Stigning

af en saadan Størrelse forekommer jo meget sjældent i Lønningslove og findes heller ikke i denne noget andet Sted.

Før jeg kommer hen til det Forhold, som jeg nævnedes som et efter min Mening svagt Punkt i Loven, skal jeg gøre en almindelig Betragtning gældende. Lovforslaget rører nemlig slet ikke ved hele Statsskovvæsenets Organisation. Hvor ønskeligt det end vilde være i finansiell Henseende, at Forstsvænet fik en Skovdirektør i Spidsen for sig, en Mand, der havde baade Myndighed og Ansvar, saa beholder man Overførsterembederne, reducerer deres Antal fra 3 til 2. Jeg skal tillade mig at minde om, at et Folketingsudvalg, som var nedsat for godt og vel 30 Aar siden, afgav den 11. Maj 1870 en Betænkning, i hvilket det skriver — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Par Linier: „Udvalget har ikke kunnet overbevise sig om det rette i at bevare Overførsterne som Mellemed mellem Skovbestyrerne og Ministeriet og vilde have foretrukket at erstatte saavel disse Embedsmænd som ogsaa en Del af Administrationen i selve Ministeriet med en umiddelbart under Ministeriet sorterende Skovinspektør, der skulde udøve en større Indflydelse paa den stedlige Bestyrelse.“ Imidlertid fremgaar det af Udvalgets Betænkning, at Ministeriet ikke tiltraadte denne Opfattelse, og da Udvalget saa erfarede, at der vilde blive draget Omsorg for at befri Overførsterne for saa meget som muligt af alt unødvendigt Kontorarbejde, slog Udvalget sig til Taals med denne Oplysning og gik da til at foreslaa det, der nu foreslaas i den højtærede Ministers Forslag, nemlig at gaa fra 3 Overførstere ned til 2. Men Skovriderne synes vedblivende at skulle være nok saa meget Kontorfolk som Forstmænd, de skulle nu vedblivende have det samme hemmende Baand paa sig som hidtil med Hensyn til Dispositionsret, med Hensyn til Tilladelse til Salg underhaanden, naar Lejlighed dertil tilbyder sig. Og et saadant Salg underhaanden kan jo under de nuværende Forhold ikke iværksættes uden et meget omstændeligt Skriveri frem og tilbage gennem flere Instanser, og derfor synes hele det Opsving, som den private Skovdrift jo har faaet i de sidste Aartier ved at lægge Vægt paa den for Skovdriften saa betyd-